ایران
صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۷ | اذان مغرب ۲۰/۰۵ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۳ | اذان صبح فردا ۴/۵۹ | طلوع آفتاب فردا ۶/۲۹

سخن روز

پیامبر اسلام(ص): کربلا پاک‌ترین بقعه روی زمین و ازنظر احترام بزرگ‌ترین بقعه‌ها است و الحق که کربلا از بساط‌های بهشت است.

بحارالانوار، ج ۹۸، ص ۱۱۵

باید نگاه ویژه‌ای به آثار سینمایی مذهبی داشته باشیم

محمدرضا شریفی‌نیا: «مختارنامه» سریال بسیار باارزش و جذابی است. آدم‌های زیادی برایش تلاش کردند. من حس می‌کنم هر بار که پخش می‌شود، می‌توانیم ببینیم، زیرا هر بار نگاه‌مان عوض می‌شود. کار تاریخی و اعتقادی را نمی‌توان سبک نگاه کرد. کسی که می‌خواهد نذری درست کند، بهترین مواد را انتخاب می‌کند. در ساخت یک سریال اعتقادی همه چیز باید درست باشد. اساس یک فیلم و سریال متن است؛ بعد عوامل، ساختار، جزئیات، تحقیقات پیرامون لباس و تکیه کلام و در نهایت انتخاب بازیگران است. وقتی در قامت یک شخصیت تاریخی، بازیگر درجه چندم می‌گذاریم، نشان می‌دهد برایمان اهمیتی ندارد. در فیلم «محمد رسول الله» برای نقش عموی حضرت محمد(ص) بازیگر بزرگی گذاشتند تا دیده شود. باید همه چیز با دقت انتخاب شود. این وظیفه ماست وقتی کار تاریخی و بویژه اعتقادی می کنیم همه چیز را به بهترین شکل انجام دهیم.

بخشی از صحبت‌های این هنرمند در برنامه تلویزیونی «سریالیست»

من حقیقت را در زنجیر دیده‌ام. من حقیقت را، پاره پاره، بر خاک دیده‌ام. من حقیقت را بر سر نیزه دیده‌ام...

روز واقعه/ نویسنده: بهرام بیضایی/ کارگردان شهرام اسدی

نگاره
پریسا نوراللهی

آرزوی صلح برای افغانستان

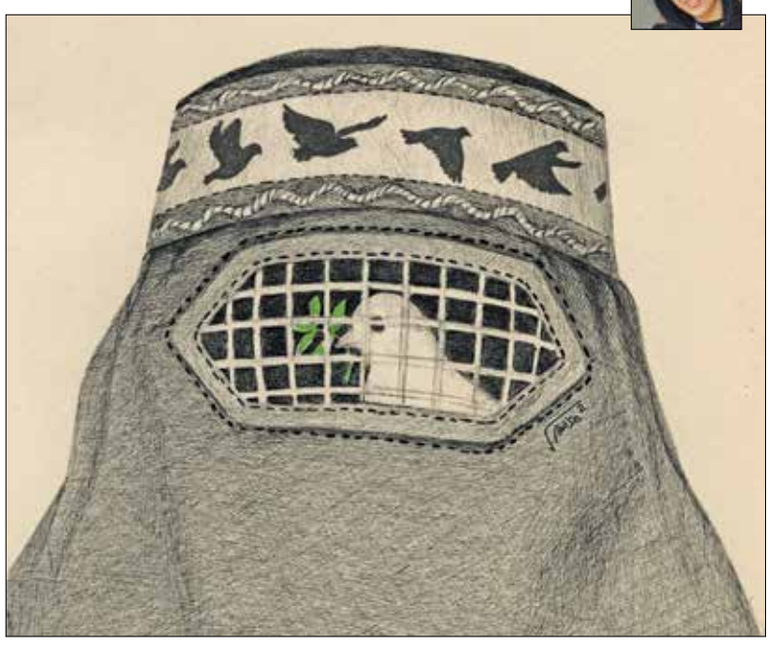

انتشار آخرین بخش گفت‌وگوی سیدعباس صالحی با هدف ثبت و انتقال تجربیات وزیر ارشاد

حل مسائل پیش روی فرهنگ در گرو تعامل

فرهنگ

آخرین بخش گفت‌وگوی سیدعباس صالحی با عنوان «روزگار فرهنگ، هنر و رسانه» در راستای اجرای طرح تجربه‌نگاری با هدف ثبت و انتقال تجربیات وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر شد. این قسمت به بحث درباره گفت‌وگوهای فرهنگی به‌عنوان آخرین کلان برنامه وزارت ارشاد اختصاص یافته است.

■ **تلاش برانجام گفت‌وگویی‌ها اثربخش**

سیدعباس صالحی در شانزدهمین بخش این گفت‌وگو که از سوی روابط عمومی وزارت ارشاد منتشر شده درباره هدف از این کلان برنامه می‌گوید: «اصل این کلان برنامه با این نگاه به وجود آمد که هر مقدار بتوانیم برای حل مسأله‌های خود با یکدیگر گفت‌وگو را بیشتر کنیم به حل آن مسأله‌ها نزدیک‌تر می‌شویم. ما مسأله‌های مزمن و پیچیده‌ای داریم و برای اینکه هم توصیفی از مسأله‌ها پیدا کنیم و هم راهی برای علت‌ها و حل آن مسأله‌ها بیابیم، به گفت‌وگوهای داخل وزارتخانه و خارج از وزارتخانه نیاز داریم.» صالحی در ادامه تصریح می‌کند: «در بخش گفت‌وگوها چند طبقه‌بندی صورت گرفت. اولین طبقه‌بندی این بود که این گفت‌وگوها سه سطح پیدا کند. اول در سطح وزیر، دوم سطح معاونان و رؤسای سازمان‌ها و مدیران کل و سطح مدیران کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها که در این طبقه بندی‌ها گفت وگوهای مختلفی صورت گرفت و در مجموع حدود ۴۰ گفت‌وگو در سطح وزیر و معاونان و ۳۲ گفت‌وگو در سطح مدیران کل استان‌ها صورت گرفت.» وزیر ارشاد با تأکید بر این که بنابر برنامه‌ریزی مذکور فضای حدود ۸۰ گفت‌وگو با موضوع مسأله‌های مورد نیاز وزارتخانه شده ادامه می‌هد: «دومین طبقه‌بندی در مسیر گفت‌وگوها، گفت‌وگوهایی است که توسط ستاد وزارتخانه انجام شده و بخشی هم واگذار به مجموعه‌های دیگر شده است. بنابراین گفت گوهایی را درباره مسأله‌های ما انجام دادند و این مجموعه‌ها هم حدود ۳۰ گفت‌وگو با فعالان و ذی‌نفعان حوزه فرهنگ و هنر کشور انجام دادند.» طی روزهای گذشته، قسمت‌های پیشین این گفت‌وگو که پانزدهمین و چهاردهمین بخش آن را تشکیل می‌دهند هم منتشر شدند. وزیر ارشاد در چهاردهمین بخش از گفت‌وگوی خود درباره هدف از راه‌اندازی برخی از پایتخت‌ها مانند پایتخت قرآن، نهج‌البلاغه و صحیفه سجادیه با نگاه ارتقای رویکرد دینی می‌گوید: «تقویت هویت دینی جزو وظایف اصلی وزارت فرهنگ بوده و هست زیرا بخش اصلی از هویت فرهنگی فردی و اجتماعی ما به شمار می‌رود. در این دوره چهارساله نیز به شکل‌های مختلف به این مسأله توجه شده است.»

فرشته طائرپور، سینماگر درگذشت

خداحافظ «گلنار» سینمای ایران

مشکلات اهالی سینما، سینمای کودک و مسائل صنفی که مطرح می‌شد کوتاه‌ترین مسیر برای اغلب اهالی رسانه، سراغ گرفتن از فرشته طائرپور بود. نگاه هوشیار و صلابت گفتار بی‌نظیرش تعیین‌کننده بود و یادداشت‌هایش که از دل تجربه حضور در هیأت تحریریه در مجله «زن» و مدیریت مرکز نگارش و ویرایش کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌آمد، موضع‌گیری صریح و روشن جهت آگاهی‌بخشی بود. صدای رساو حمایتگرش رامی‌شد در تمام رویدادهای صنفی سینمایی و میدان جنبش‌های مردمی و فعالیت‌های خیرخواهانه هنرمندان شنید؛ از «سین هشتم» (سرپناهی برای بی‌خانمان‌ها) و اهدای عروسک خاله قورباغه فیلم «گلنار» تا همین زلزله سرپل ذهاب. همیشه و همه‌جا حضور اثرگذار بر رویدادهای صنفی و برنامه‌ریزی سینمایی داشت. برای گره‌گشایی از معضلات صنفی پیش‌قدم بود و پا به پای تک‌تک اهالی سینما همراه بود. کمتر سینماگری است که برای حل مشکلات مالیاتی سراغ او را نگرفته باشد. فارغ از تمام همدلی‌ها و همراهی‌ها، به عنوان اولین زن تهیه‌کننده سینمای ایران در شکل‌گیری و ثبات سینمای کودک و نوجوان نقشی مؤثر داشت. مرور کارنامه‌اش نشان می‌دهد کرونا چه گنجینه‌ای را با خودش برده است. فرشته طائرپور تهیه‌کننده و فیلمنامه‌نویس سینمای ایران ۲۶ مردادماه بر اثر عوارض ناشی از کرونا در ۶۹ سالگی درگذشت اما تصویر مادرانه او با چشمانی نافذ و روشن، ظاهری سختگیر و دلی مهربان با مرور تمام آثارش از «گلنار» و «پاتال و آرزوهای کودکانه» و «مدرسه پیرمردها» تا «آینه‌های روبه‌رو»، «زن دوم»، «وقتی همه خواب بودند» بر دل خاطرات چنگ می‌زند.

جست‌وجوگر امید

یادداشت

احترام برومند
بازیگر و مجری

فمینیست نیستم اما به اینکه می‌دیدم زنی مثل فرشته طائرپور مطلع، با شهامت و متعهد نسبت به کار و همصنفان و جامعه‌اش تلاش می‌کند افتخار می‌کردم. در تمام این سال‌ها او را زنی دیدم که صریح، روشن و با صلابت آنچه را که فکر می‌کند درست است مطالبه می‌کند و کوتاه نمی‌آید. در عین مطالبه‌گری مؤدب و محترم بود و هیچ وقت ندیدم حرفش از مدار اخلاق و ادب خارج شود و باعث رنجش کسی شود. دفترش پناهگاه اهالی سینما و خودش به معنای واقعی کلمه پشتیبان بود. هر وقت سؤالی داشتم یا برای رفع مشکلی راهنمایی می‌خواستم، سراغش می‌رفتم و او همیشه همراه و در دسترس بود. امکان نداشت تماس‌ات را بی‌پاسخ بگذارد. در حالی که راه‌های ارتباط با خیلی از همصنفان او با توانایی‌های کمتر، بسته است او همیشه حاضر بود. کاش از فرشته طائرپور یاد بگیریم که چگونه می‌شود کمک‌ها را از جوان‌ها و پیشکسوت‌ها و اطرافیان دریغ نکرد. بی‌انصافی است اگر از پرویز پرستویی یاد نکنم که هر وقت برای اموری چون کمک‌رساندن به نیازمندان و غیره مشورت خواستم با وجود تمامی مشغله‌ها، بلافاصله پیگیر بود و نتیجه را خبر می‌داد. جدا از فعالیت‌های صنفی باید از آثار سینمایی فرشته طائرپور در مقام تهیه‌کننده و فیلمنامه‌نویس یاد کرد. او پشتیبان و حامی جدی فیلم‌های کودک و نوجوان بود و نسل دهه ۶۰ از فیلم‌هایی که او تهیه کرده خاطرات خوبی دارند. در روزهایی که حال سینما چندان خوش نیست جای خالی او که در کنار داود رشیدی و منوچهر شاهسواری فعال بود بیشتر حس می‌شود و البته جای بزرگانی چون عزت‌الله انتظامی، جمشید مشایخی، محمدعلی کشاورز و... که می‌توانستند مدافع دیگران باشند. سخت است به جالی خالی کسی فکر کنی که پر از نشاط و سرزندگی بود و با آن همه مطالبه‌گری، در حرف‌هایش ناامیدی احساس نمی‌شد. اینکه برای گره‌گشایی مشکلات سینما و اهالی‌اش با همه سختی‌ها و موانع دست و پنجه نرم کنی ولی با رفتار و گفتار و حتی چهره‌ات امید را به دیگران منتقل کنی هنر بزرگی است و از هرکسی بر نمی‌آید. آخرین مطالبه فرشته طائرپور واکسیناسیون عمومی بود. ضمن مطالبه واکسیناسیون عمومی به‌طور خاص برای سینماگران هم پیگیر این مهم بود. او رفت و همچنان ما در حسرت همین ای‌کاش هستیم که اگر واکسیناسیون جدیتر پیگیری می‌شد...

فرشته‌وار و مادرانه

یادداشت

پوران درخشنده
فیلمساز

فرشته طائرپور شخصیتی ارزشمند برای سینمای ایران بود. به معنای واقعی کلمه دلسوز بود و دغدغه سینما داشت. در شکل‌گیری و ثبات سینمای کودک و نوجوان نقشی غیرقابل انکار داشت. دغدغه و حساسیت او در سینمای کودک و نوجوان در فیلم‌هایی که در این حوزه تولید کرده مشهود است. همیشه و همه جا همراه اهالی سینما بود و برای گره‌گشایی مشکلات پیشقدم می‌شد. یک فعال صنفی باهوش و خستگی‌ناپذیر بود. کمتر کسی است که برای حل مسائل مالیاتی سراغ او نرفته باشد. با شیوع کرونا مادرانه وارد میدان شد و با تمام توان برای همفکری و حل مسائل حضور فعالانه داشت، تلاش کرد آدم‌ها را دور هم جمع کند، همفکری کنند، برای واکسیناسیون عمومی و البته اهالی سینما مطالبه کنند و... نه تنها برای سینما بلکه دلش برای تمام ایران می‌تپید و در امور خیرخواهانه مشارکت داشت. همه کارها را فرشته‌وار و مادرانه انجام می‌داد. شخصیت کاریزمایتک، مقتدر، باهوش و پرانگیزه و در عین حال مهربان او ستودنی بود. سینمای ایران نه تنها یک سینماگر بلکه انسان ارزشمندی را از دست داد. خبر رفتن او حال همه‌مان را دگرگون کرد و تصور نبودن او، تصویری غیرممکن و هولناک است. فقدان او همانند درگذشت هر ایرانی برای یک خانواده تلخ است. اگر واکسن کرونا بموقع می‌رسید فرشته طائرپور خیلی از همکاران و هموطنان ما امروز زنده بودند. به خانواده ایشان، عسل، غزل، علی و آقای منوچهر شاهسواری تسلیت می‌گوییم. روحش شاد باشد و یادش مانا.

حامی و دلسوز اهالی هنر

یادداشت

پیروز ارجمند
آهنگساز

فرشته طائرپور را از سالها قبل می شناسم از آن زمان که اولین تجربه ساخت موسیقی فیلم را شروع کردم؛ فیلمی با نام «پسر مریم» به نویسندگی و کارگردانی حمید جبلی وتهیه کنندگی خانم فرشته طائرپور که محصول سال ۱۳۷۷ است و حدوداً ۵ کار دیگر هم با خانم طائرپور همکاری داشته‌ام...

بطور کلی هر گاه صحبت از یک شخصیت مؤثر در جامعه است اولین نکته‌ای که در ذهن ما نقش می بندد تصویری از چند کلمه است، تصاویری از بعضی از آدمها که نام و هنری از خود به یادگار گذاشتند و این نگاه برای خانم طائرپور صدق می کند و از دید من شخصیت او دارای چند وجه یا چند کلمه است که می‌توان از او تعریف کرد؛ جسوربودن، سرسخت بودن و مادر بودن. البته کلمه مادر به معنای دلسوز است و او دلسوز سینمای ایران بود و این عنوان برخاسته از تلاشش برای احقاق حقوق اهالی سینما بود. نکته دیگر حمایت بسیارخوب خانم طائرپور از جوان‌ها است. به یاد دارم زمانی که موسیقی فیلم «پسر مریم» را ساختم، فرشته طائرپور یکی از معدود تهیه کنندگانی بود که برای من به عنوان یک جوان تازه وارد به صنعت سینما ارزش قائل شد و تمام شرایطی که برای آهنگسازی یک اثرنیاز داشتم فراهم کرد و این دوستی ادامه پیدا کرد تا اینکه یک سفرچند ماه به اسپانیا داشتیم به همراه آقای رضا میرکریمی و در آنجا و در دانشگاه مادرید یک دوره ورک شاپ و اکران فیلم برگزار کردیم. جالب است بدانید در آن سفر به عنوان یک دوست یا همسفر با وجهه دیگری از اخلاق او آشنا شدم و آن نگاه حمایتگرانه‌اش بود آنقدر که گاهی اوقات احساس می‌کردیم شاید اتفاقی برای سلامتی‌اش بیفتد اما خانم طائرپور در پاسخ به این نگرانی‌ها می‌گفت علی رغم همه سختی‌ها باید منتظر نتیجه کار بود اگر نتیجه آن امنیت صنف موسیقی و سینما و هنرمند باشد برای من کفایت می کند و این نگاه درس بزرگی برای همه ما بود و امروز ماحصل خوبی‌های او تربیت درست فرزندانش است.

نکته دیگر نگاه دلسوزانه این تهیه کننده به سینمای کودک بود آن هم در برهه‌ای از زمان که کمتر کسی از سینمای کودک حمایت می کرد اما او حامی ژانر سینمای کودک و نوجوان بود و نقطه امید همه اهالی سینما. به عنوان مثال درهمین دوران کرونا اگر هنرمندان می خواستند کاری انجام بدهند با خانم طائرپور تماس می‌گرفتند ومشورت می‌گرفتند.

به یاددارم اولین دوره جشنواره سینما حقیقت بود که دوره نخست آن سال ۷۸ در یزد برگزار شد. خانم طائر پوراین فیلم را در جشنواره شرکت داد و بسیار علاقمند بود تمام عوامل فیلم دیده شوند و من توانستم جایزه بهترین موسیقی فیلم‌های دینی بعد از انقلاب را برای فیلم «پسر مریم» دریافت کنم که اولین جایزه من بود و البته که بخش عمده آن بخاطر حمایت خانم طائرپور و رسول ملاقلی پور بود و این دو بزرگوار از حامیان جوانان بودند. آن هم باتوجه به جوی که در سینمای آن روزگار بود و اگر اهالی حرفه‌ای از جوانان حمایت می‌کردند مورد غضب بقیه اعضای صنف واقع می شدند اما ایشان همیشه از جوانان حمایت می‌کردند.

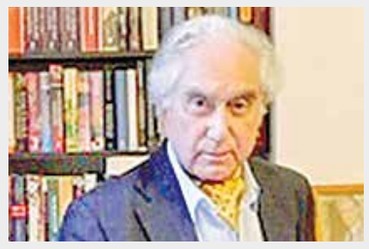

درمیان آهنگسازان و موزیسین‌های بزرگ و شناخته شده معاصرایران، نام و جایگاه هنری استاد هرمزفرهت درخشان و ماندگاراست. آهنگساز و موسیقی‌شناس ایرانی که طی سال‌ها تلاش دراین عرصه آثار ارزشمندی از خود به جای گذاشته است. فرهت زاده ۱۸ مرداد به سال ۱۳۰۷ است و سال‌ها در ایرلند زندگی می‌کرد و روزهای واپسین عمر خود را هم به دور از وطن گذراند و سرانجام ۲۵ مرداد ماه ۱۴۰۰ در ۹۳ سالگی و براثر بیماری ذات‌الریه در شهر دوبلین ایرلند درگذشت. از جمله آثار ماندگار او که باعث شهرت بیشتر این موزیسین شد ساخت موسیقی فیلم‌هایی ماندگار همچون «گاو»، «پستچی»، «دایره مینا» و... است. فرهت تحصیلات خود دررشته آهنگسازی را دردانشگاه‌های معتبر خارج از ایران گذراند و دارای مدرک دکترای موسیقی شناسی است. این مدرس بزرگ پس از بازگشت به ایران از سال ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۷ رئیس دپارتمان موسیقی دانشگاه تهران بود و در تابستان ۱۳۵۸ از ایران مهاجرت کرد و سال‌ها ریاست دانشکده موسیقی دانشگاه دوبلین را بر عهده داشت و دوران بازنشستگی خود را در ایرلند گذراند.

هنرمندی آراسته به تمام فضایل و آداب هنری

یادداشت

هوشنگ کامکار
آهنگساز پیشکسوت موسیقی ایران

آشنایی من با هرمز فرهت به سال‌ها قبل برمی گردد، آن روزگار که دردانشکده هنرهای زیبا شاگرد ایشان بودم و در رشته آهنگسازی تحصیل می‌کردم و باید بگویم بسیاری ازاستادان خوب امروزما ازشاگردان او بوده وهستند. درواقع هرمز فرهت طی دوران حضورش در دانشکده هنرهای زیبا و تلاش در امر تدریس، خدمات بسیار بزرگ و قابل توجهی برای موسیقی و دانشجویان موسیقی انجام داده است و درهمان روزگار که رئیس دپارتمان موسیقی دانشگاه تهران بود توانست این دپارتمان را به نحو احسن اداره کند. استادی بسیار با شخصیت، دانا و با علم و دانش فراوان. هرمز فرهت به تمام فضایل و خصایص به عنوان یک هنرمند بزرگ آراسته بود چرا که وقتی از هنر و هنرمند نام می‌بریم ۶۰ درصد آن موسیقی است و مابقی آن شخصیت و آداب هنری اوست و استاد فرهت از این خصیصه والا برخوردار بود و بار دیگر تأکید می‌کنم خدمات بسیاری برای موسیقی ایران انجام داده است. خاطرم است سال‌ها قبل بود و من شاگرد اول رشته آهنگسازی در دانشکده هنرهای زیبا بودم و با همان رتبه بالا فارغ‌التحصیل شدم واستاد فرهت درآن برهه زمانی لطف بزرگی درحق من کردند و بواسطه رتبه‌ای که به‌دست آورده بودم دو بورسیه برای من درنظر گرفت و کمک کرد به مدت دو سال در یکی از دانشگاه های معتبر ایتالیا تحصیل کنم و بعدها نیز فرصتی فراهم شد که در امریکا نیز بورسیه شوم. البته این لطف نه تنها برای من بلکه آقای فرهت ازاغلب دانشجویان و کسانی که به‌صورت جدی موسیقی را دنبال می‌کردند، حمایت می‌کرد. او طی سال‌ها تلاش در عرصه موسیقی علاوه بر تربیت شاگردان آثار بسیار ارزشمندی هم از خود برجای گذاشته است مانند کارهای ارکسترالی که نوشته و همچنین آثار ماندگاری که برای موسیقی فیلم تولید کرده است. همچون موسیقی ماندگار فیلم «گاو» و دیگر موسیقی فیلم‌های ارزشمندشان که موجب توجه بیشتر در بین مردم شد و ارزشی که در میان مردم داشت گواه این ادعای من است. در مجموع باید بگویم استاد هرمز فرهت همه ویژگی‌های خوب یک هنرمند را دارا است؛ از تواضع وافتادگی درادب، دارا بودن دانش موسیقایی، شخصیتی ارزشمند دراخلاق ونکته دیگر تربیت درست شاگرد و درکنار آن تولید آثارماندگار. ازدرگذشت این هنرمند بزرگ بسیار متأثر شدم واین ضایعه بزرگ را به جامعه موسیقی تسلیت می‌گویم و صد حیف و افسوس که جایگاه بزرگانی همچون او جانشینی نخواهد داشت.

فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران: «فرشته طائرپور» اندوخته گرانبهای سینمای ایران بود

فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران برای درگذشت فرشته طائرپور پیام تسلیتی صادر کرد در پیام فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران، آمده است: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَیهِ رَاجِعُونَ» جامعه فرهنگی و هنری ایران باز سوگوار یکی از حامیان و پشتیبانان اصلی خود شد. فرشته طائرپور که الحق سزاوار این نام و لقب بود، به دامان امن خداوند بازگشت و فقدانش اهالی فرهنگ و هنر کشور را داغدار کرد. حضور استوار و اطمینان‌بخش این بانوی سینماگر طی چهار دهه در عرصه‌های ادبی و هنری، بدون شک یکی از اندوخته‌های گرانبهای سینمای ایران بود. طائرپور بسان مادری دلسوز در کنار همکاران خود لحظه‌ای از فعالیت‌های تأثیرگذار صنفی غفلت نکرد و در قامت نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده سینما دلش برای کودکان این سرزمین می‌تپید و دل نگران آینده آنان بود و همواره دغدغه‌اش در وهله نخست پرورش ذوق هنری نونهالان و ساختن آثاری برای آنها بود، آثاری که نسل‌ها با آن خاطره داشتند و نسل‌ها با آن خاطره خواهند داشت. وی از انگشت‌شمار تهیه‌کنندگانی بود که در سطح بین‌المللی به شکل حرفه‌ای امکان همکاری در تولیدات مشترک را داشت. زمان و زمین خویش را نیک می‌شناخت و به سرزمین و تاریخ و فرهنگ و مردمانش عشق می‌ورزید و آثار سینمایی ارزشمندی از خود به یادگار گذاشت که هر کدام از آنها، برگی درخشان در کارنامه سینمای نوین کشورمان است. او یکی از محبان اهل بیت بود و پیکر این بانوی هنرمند در ظهر تاسوعای حسینی با بدرقه خانواده و همکارانش در قطعه هنرمندان آرام گرفت. فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران، ضایعه درگذشت این هنرمند جسور و خلاق را به جامعه سینمایی، فرزندان و خانواده معززشان و جناب آقای مهندس سیدمحمد بهشتی عضو پیوسته فرهنگستان، تسلیت گفته و از درگاه پروردگار متعال برای ایشان رحمت و غفران واسعه الهی مسألت می‌نماید.

تسلیت وزیر پیشنهادی فرهنگ و ارشاداسلامی برای فقدان فرشته طائرپور

دکتر محمدمهدی اسماعیلی وزیر پیشنهادی فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم در پیامی، درگذشت فرشته طائرپور، تهیه‌کننده سینمای کودک و نوجوان را تسلیت گفت: «ضایعه درگذشت هنرمند پرتلاش و فعال صنفی جامعه سینمایی کشور، رئیس انجمن کارفرمایی تهیه‌کنندگان فیلم، سرکار خانم فرشته طائرپور موجب حزن و اندوه شد. آثار ایشان بخشی از خاطره سینمایی هم‌نسلان ماست، سینمای کودک و نوجوان خاطرات آثار او همچون گلنار، پاتال و آرزوهای کوچک و... را فراموش نخواهد کرد. تلاش‌ها و فعالیت‌های صنفی، اجتماعی و خیرخواهانه ایشان در خاطر همه دوستان و همکارانش حک شده است. اینجانب در آستانه تاسوعای حسینی با عرض تسلیت به خانواده فرهیخته و هنرمند ایشان، اعضای محترم خانه سینما، اصحاب فرهنگ و هنر و همه همکاران، رحمت و غفران برای آن مرحومه را از درگاه الهی مسألت می‌نمایم.»

رئیس سازمان سینمایی در پیامی درگذشت فرشته طائرپور را تسلیت گفت

به گزارش روابط عمومی سازمان سینمایی، در پیام حسین انتظامی آمده است: «خبر درگذشت سرکار خانم فرشته طائرپور از سینماگران برجسته و عضو شورای پروانه نمایش سینمایی که در کنار فعالیت تهیه‌کنندگی خدمات مؤثری در امور صنفی داشت و عمر خود را صرف حل‌وفصل مشکلات اهالی سینما و اعتلای سینمای کشور کرد، مایه تأثر شد. بی‌تردید، آثار و برکات تلاش‌های خستگی‌ناپذیر این بانوی سینماگر، همچنان برای سینمای ایران ماندگار خواهد بود.

عکس نوشت

کاروان نمادین، مراسم مقتل‌خوانی و سوگواری عصرعاشورای حسینی(ع)، باحضور عاشقان حضرت اباعبدالله الحسین(ع) در عاشورای محرم ۱۴۰۰ در محله جوی آباد شهرستان خمینی‌شهر و محله حصه اصفهان برگزارشد.

بیداری وجدان‌ها حاصل تلاش‌های امام سجاد(ع)

آیین

اسماعیل علوی
دبیر پایداری

دوازدهم محرم‌الحرام - امروز- به نقل از برخی منابع مصادف با شهادت علی بن الحسین(ع) امام سجاد(ع) است. آن حضرت در دشوارترین عصر عاشورا و پس از شهادت امام حسین(ع) مسئولیت هدایت مسلمانان را بر عهده گرفت.

امام سجاد(ع) به شیوه مخاطب قرار دادن وجدان‌ها و با استراتژی بی‌سابقه «اشک» و «دعا» شرایط جامعه آمیخته به «جهل» و «خشونت» را با رواج «آگاهی» و «عاطفه» تحت تأثیر قرار داد. در نتیجه چنین راهبردی وجدان‌ها بیدار و جنبش‌های متعددی از توابین به راه افتاد. امام سجاد(ع) با تکیه بر نهضت عاشورا و در راستای اهداف آن نقاب از چهره حکومتگرانی که به ناحق بر جایگاه پیامبر اکرم(ص) تکیه زده بودند، برگرفت و خودآگاهی بسیاری از مسلمانان را برپایه بیداری وجدان‌ها رقم زد.

امام سجاد(ع) علاوه بر بیداری وجدان‌ها و تعدیل خشونت در جامعه، بر تربیت افرادی که درک و فهم درستی از مکتب نبوی داشتند مبادرت نمود و زمینه آشنایی نسل‌های تازه با تعالیم اسلامی را از طریق آنان فراهم کرد. فعالیت امام(ع) بخوبی به بار نشست و مدینةالنبی، شاهد تدریس ناب‌ترین معارف اسلامی از سوی امام سجاد(ع) شد و محدثان، فقیهان و اندیشمندانی چند در کانون علمی آن حضرت پرورش یافتند. امام زین‌العابدین(ع) در طول ۳۵ سال امامت خویش به‌رغم مشکلات، تهدیدها و محدودیت‌ها توانست پیوندهای از هم گسسته شیعیان را برقرار و شعله‌های امید را در دل آنان برافروزد. امام سجاد(ع) با تکیه بر تعالیم وحی، امواج عقاید انحرافی را پس زده و بتدریج شرایط را برای تأسیس مکتب اهل بیت توسط امام محمدباقر(ع) فراهم نمود. همچنین امام سجاد(ع) با تعلیم حقوق هر یک از مسلمانان نسبت به خود، نسبت به آحاد جامعه مسلمین و نسبت به خدا، الگوی نظام اجتماعی مورد تأیید اسلام را که براساس روابط سالم اجتماعی نظم یافته است برای جامعه بشری به ارمغان آورد. امام سجاد(ع) در دوازدهم یا بیست و پنجم محرم‌الحرام سال ۹۵ هجری با دسیسه هشام بن عبدالملک، خلیفه وقت اموی به شهادت رسید.